

ตะเคียนทอง

Hopea odorata Roxb. วงศ์ DIPTEROCARPACEAE

ชื่อพื้นเมือง : กะกั โกกั แคน จะเคียน จีองา จูเค้ โซเก ตะเคียน ตะเคียนทอง ตะเคียนใหญ่ ไพร

ไม้ต้น

สูงได้ถึง 40 ม. มีขนสั้นนุ่มตามกิ่งอ่อน หูใบ
ข้อดอก และกลีบเลี้ยง ใบรูปขอบขนานหรือรูปใบหอก
แกมรูปไข่กลับ หรือโค้งเล็กน้อย ยาว 5-14 ซม. โคน
เบี้ยว เส้นแขนงใบข้างละ 8-12 เส้น มักมีตุ่มใบเป็นรู
เกลี้ยง ก้านใบยาว 1-1.5 ซม. ข้อดอกยาว 3-10 ซม.
ช่อย่อยมี 4-10 ดอก กลีบเลี้ยงรูปไข่ ยาว 1-3 มม.
ดอกสีครีมอมเหลือง กลีบรูปรีหรือรูปขอบขนาน ยาว
2-3 มม. ขอบเป็นชายครุย เกสรเพศผู้ 15 อัน ปลายคี่
ยาวเท่า ๆ อับเรณู รังไข่และฐานก้านเกสรเพศเมียรูป
ไข่ ยาวประมาณ 2 มม. ก้านเกสรเพศเมียสั้น กลีบ
เลี้ยงขยายเป็นปีก มีขนสั้นนุ่มประปราย ปีกยาว ยาว
3-6 ซม. ปีกสั้นยาว 5-7 มม. ผลรูปไข่กว้าง เส้นผ่าน
ศูนย์กลาง 6-8 มม. มีขุยเกล็ด พบที่อินเดีย บังกลาเทศ
พม่า อินโดจีน และคาบสมุทรมลายู ในไทยพบทุกภาค
ขึ้นตามป่าดิบแล้ง ป่าดิบชื้น หรือริมลำธารในป่า
เบญจพรรณ ความสูงถึงประมาณ 900 เมตร เนื้อไม้มี
สีเข้มเมื่อโดนอากาศ นิยมใช้ชุดเรือ เปลือกเคี้ยวแก้
ปวดฟัน

ข้อมูลอ้างอิง : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Hopea0odorata0Roxb.>
ภาพประกอบ : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Hopea0odorata0Roxb.>

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

